

De Berechting van Jezus Christus

The Trials of Christ - [The Middletown Bible Church](#)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V. Update 15-2-2016

Volgend op Zijn arrestatie, werd de zondeloze Zoon van God berecht als een ordinaire crimineel, en veroordeeld tot de doodstraf. Tijdens de nacht en tot de volgende ochtend werden in het totaal zes verhoren gehouden: drie door de Joden en drie door de Romeinen. Als we elk van deze gruwelijke verhoren ontleden, wordt het erg duidelijk wie de schuldige en wie de onschuldige was!

1) Jezus voor Annas

De Schrift vertelt ons dat onmiddellijk na Zijn arrestatie, de Heer Jezus eerst naar Annas geleid werd (Johannes 18:13) voor een inleidend onderzoek. Wie was deze belangrijke persoon?

Annas was misschien wel de meest machtige en invloedrijke man in Jeruzalem. Hij diende als hogepriester van 7 tot 15 n.C. Maar zelfs nadat hij uit dienst trad in 15 n.C. bleef hij zijn titel behouden. Zie Lukas 3:2; Johannes 18:19, 22 en Handelingen 4:6 waar hij “hogepriester” genoemd werd alhoewel hij niet de feitelijke hogepriester was. Zo groot was zijn invloed over de priesterklasse dat vijf van zijn zonen, zowel als zijn schoonzoon Kajafas (Johannes 18:13) en zijn kleinzoon Matthias, allen dienden als hogepriester. Josephus, de Joodse historicus, zei het volgende over Annas:

“Men zegt dat de oudere Ananus [Annas] een buitengewoon gezegend man is geweest. Hij kreeg namelijk vijf zoons en al die vijf zoons viel de eer te beurt dat zij God als hogepriester dienden nadat hij zelf daarvoor al dat voorrecht gedurende een zeer lange periode had genoten” (*De Oude Geschiedenis van de Joden*, XX, 9, 1, versie uitgave Ambo/Kritak 1998).

Annas gebruikte dus zijn zonen en verwanten als bereidwillige instrumenten. In de tijd van Jezus' berechting was Annas op leeftijd, met veel ervaring en ook grote welstand. Hij reef grote sommen binnen van de schandelijke tempelverkoop – zie Mattheüs 21:12-13 – die het huis van God tot een “rovershol” maakten. Alhoewel hij niet de actuele officiële titel droeg, werd hij als dé hogepriester beschouwd in de ogen van het volk, en bij elke belangrijke kwestie werd hij geconsulteerd. Wij moeten daarom niet verbaasd zijn te lezen dat Jezus geleid werd naar de schoonvader van de hogepriester van dat jaar (Johannes 18:13)!

Annas ondervroeg Jezus over twee dingen (Johannes 18:19): 1. Zijn discipelen en 2. Zijn onderricht.

Bij zijn ondervraging insinueerde Annas dat Jezus om Zich heen een groep volgelingen (Zijn discipelen) had verzameld met de mogelijke intentie een politieke opstand te voeren tegen Rome. Hij wilde dat Jezus iets zei (Zijn leer) dat Hem kon bestempelen als iemand die het Romeinse bestuur wilde omverwerpen. Hij wist dat de Romeinen graag ieder wilden uitschakelen die nog maar beschuldigd werd van opruiing of verraad. Om kort te gaan: hij wilde dat Jezus iets zou zeggen waardoor Hij Zichzelf schuldig zou maken.

Merk het meesterlijke antwoord op van de Heer in Johannes 18:20-21... Het was alsof Hij wilde zeggen: “Ik weiger een getuige te zijn tegen mezelf, en ik vraag dat u eerlijke getuigen verschaft zoals de wet voorschrijft”. Volgend op Zijn eerlijke vraag ontving Jezus een oneerlijke behandeling van de hand van een slechte dienaar die Jezus een “slag in het gezicht” gaf (Joh. 18:22).

Misbruik #1

Deze dienaar nam zijn hand en sloeg de zondeloze Redder in het gezicht, met de volle hand. Zelfs indien Jezus een gewone man was geweest en schuldig aan een grote misdaad, dan nog zou zo'n brute behandeling een misbruik geweest zijn. Dit was de eerste van zulke slagen op het gezicht die Jezus in de komende uren zou ontvangen.

[**Noot:** vers 24 zou als volgt vertaald moeten worden: “Toen zond Annas Hem gebonden naar Kajafas de hogepriester”. De hogepriester, genoemd in Joh. 18:19, 22 moet dus verwijzen naar Annas (de voormalige hogepriester) en niet Kajafas (de actuele hogepriester)].

De vraag van wettigheid

Het verhoor voor Annas was geheel ONWETTIG. Het werd 's nachts gehouden, in strijd met de Joodse wet. Er was geen **akte van beschuldiging** (een formeel geschreven aanklacht) voorbereid. Geen getuigen werden verhoord. Geen verdediger of procureur was voorzien voor de gedaagde – al deze dingen waren vereist door de Joodse wet. Het enige wat voor de aangeklaagde werd voorzien was een slag in het gezicht! Het was een bespotting, een parodie op de gerechtigheid.

De andere verhoren door de Joden waren even illegaal en oneerlijk. John James MacLaren (*International Standard Bible Encyclopaedia*, Vol. III, p. 1672) heeft uitgelegd hoe de wet werd overtreden:

1. Sommige rechters namen deel aan het aansturen op een arrest (rechters horen niet te handelen als arrestatie-beambten)
2. Het verhoor vóór de rechtszaak (toen Christus voor Annas stond) en de poging om bevestigingen te verkrijgen.
3. De pogingen van de rechters om getuigenissen van valse getuigen te verkrijgen.
4. Het beginnen en voltooien van de rechtspraak tijdens de nacht.
5. Het verhoren en aanmanen van de beschuldigde om toegevingen van Hem te verkrijgen.
6. Het opstellen van een verdict tegen het eind van de nacht, zonder dat daar een dag over ging.
7. De ochtendsessie op een feestdag met een verdict op het eind ervan.
8. Verdicten zonder enig wettig bewijs.

Met andere woorden: alles wat zij deden was verkeerd, oneerlijk, verdraaid en tegengesteld aan een fatsoenlijke procedure. Zij braken zowat elke wet die van toepassing was! Zij trachtten met alle middelen (ook illegale) Jezus te veroordelen, maar *zij* waren het die moesten veroordeeld worden voor hun karikatuur van gerechtigheid. Zij beschuldigden een Man van misdaden die Hij nooit had begaan, en zij veroordeelden de Heilige en Rechtvaardige (Handelingen 3:14)!

2) Jezus voor Kajafas en het Sanhedrin (Informeel verhoor vóór dageraad)

Waar werd Jezus na Zijn bezoek aan Annas vervolgens naartoe gebracht (Johannes 18:24)? Naar Kajafas. Deze verdorven priester wordt ook beschreven in Johannes 18:13-14 (vgl. Joh. 11:49-51). Voor wat betreft hun reputatie en haat jegens Jezus waren Kajafas en Annas als tweelingen gelijk!

Markus 14:55 vertelt ons dat heel de Raad present was voor deze nachtelijke gelegenheid. Dit is een verwijzing naar het Joodse Sanhedrin¹, de besturende raad.

Het Sanhedrin (onder de leiding van Kajafas en onder de invloed van Annas) zocht een valse getuigenverklaring bij valse getuigen (Mattheüs 26:59-60) maar vonden niets bruikbaar. Waarom bleek het getuigenis van deze getuigen de Joodse leiders in verlegenheid te brengen (Markus 14:56)? Hun getuigenissen waren “niet eensluidend”.

Tenslotte kwamen twee getuigen naar voor met een beschuldiging die gebaseerd was op wat Jezus ooit gezegd had (Mattheüs 26:61). Vergelijk Johannes 2:19-21 en leg uit hoe de Joden (en deze getuigen) een foute interpretatie gaven van wat Jezus zei. Stelde het getuigenis van deze twee getuigen iets voor (Markus 14:59)? Nee, ook hun getuigenis was “niet eensluidend”.

De vreemde stilte

Tenslotte stond Kajafas op en vroeg Jezus: “Antwoordt U niets? Wat getuigen dezen tegen U?” (Markus 14:60). Welk antwoord gaf de Heer Jezus daarop (Markus 14:61)? “Hij zweeg en antwoordde niets”.

¹ Grieks: *Sunedrion*.

Gewoonlijk trachten mensen zich te verdedigen, zelfs als zij weten dat zij fout zijn (denk aan uzelf wanneer anderen u beschuldigen, terecht of onterecht). In Zijn geval was de Heer Jezus onberispelijk en onschuldig, en Hij had het recht Zich te verdedigen tegen de onjuiste beschuldigingen die Hem toegeworpen werden. Wij verwonderen ons daarom dat Hij zweeg!

Het is soms moeilijker te zwijgen dan te spreken. De Schrift geeft drie gelegenheden waarbij de Heer zweeg tegenover Zijn vijanden en rechters:

1. Voor Kajafas (Markus 14:60-61) – stilzwijgen in de confrontatie met **vooroordeel**.
2. Voor Pilatus (Markus 15:3-5) – stilzwijgen in de confrontatie met **politiek**.
3. Voor Herodes (Lukas 23:8-10) – stilzwijgen in de confrontatie met **nieuwsgierigheid**.

Welk vers in Jesaja 53 spreekt over het vreemde stilzwijgen van onze Heer tegenover Zijn beschuldigers? Vers 7. Vergelijk 1 Petrus 2:22-23.

De plechtige eed

Na die periode van stilzwijgen sprak de hogepriester opnieuw (lees Mattheüs 26:63). Deze keer plaatste Kajafas Jezus onder eed: “Ik bezweer U...”, de meest plechtige en gewichtigste eed van alle, want hij voegde eraan toe: “... **bij de levende God**”. Welke hoogst belangrijke vraag moest Jezus nu beantwoorden (Mattheüs 26:63)? “Dat U ons zegt of U de Christus bent, de Zoon van God”. De Heer wist dat het nu onmogelijk was te zwijgen. Hij kon immers niet ontkennen wie Hij was!

Welk antwoord gaf de Heer (Mattheüs 26:64)? “U hebt het gezegd”. Met andere woorden: “Wat u hebt gezegd is waar!” Vergelijk Markus 14:62 waar Jezus zegt: “Ik ben het”! Jezus verwees ook naar Zichzelf als de Zoon des mensen die zal terugkomen om de wereld te oordelen (Mattheüs 26:64 en Daniël 7:13-14).

Zijn grote misdaad

Van zodra Jezus Zijn grote bewering had gedaan, sprak de hogepriester het **verdict** uit (Mattheüs 26:65):

HIJ IS SCHULDIG AAN GODSLASTERING.

De raad sprak daarop de straf uit (Mattheüs 26:66):

HIJ VERDIENT DE DOOD.

Noot: zij spraken over de straf die **Hij** verdiende, maar het is eigenlijk de straf die **wij** zondaars verdienen (Romeinen 1:32; 6:23).

Wat was Zijn grote misdaad? Hij beweerde de Messias, de Christus te zijn (Gods gezalfde Koning), de Zoon van God! Wanneer misdadigers gekruisigd werden, werd de beschuldiging of aanklacht dikwijls weergegeven boven hun hoofd. Bijvoorbeeld, als een man iemand opzettelijk doodde, zouden zij schrijven: “Dit is een MOORDENAAR”! Welke beschuldiging werd geschreven boven het hoofd van Jezus (Mattheüs 27:37)? “DIT IS JEZUS, DE KONING VAN DE JODEN”.

Dat was Zijn misdaad!

Misbruik #2

Nadat de straf was uitgesproken, trokken zijn beschuldigers hun religieus masker af en vertoonden zij zich als de afschuwelijke monsters die zij waren! Hun echte karakter en afschuwelijke verdorvenheid werd blootgelegd. Eerst begonnen zij te spuwen in Zijn aangezicht (Mattheüs 26:67). Er is geen grotere belediging dan deze, tenzij het uittrekken van de haren van Zijn baard, zoals genoemd in Jesaja 50:6 (maar niet door de evangelienschrijvers). Ook sloegen zij Hem met vuisten (Mattheüs 26:67). Anderen sloegen Hem hard in het gezicht (Mattheüs 26:68), en terwijl zij Hem sloegen met vuisten en open handen bespotten zij Hem en lachten en deden sadistische spelletjes.

Zij speelden zelfs een sadistisch blindemansspel (Lukas 22:64): een groepsspel waarbij de geblinddoekte moest raden wie hem sloeg. “Profeteer ons, Christus: Wie is het die U geslagen heeft?” (Mattheüs 26:68; Markus 14:65; vgl. Lukas 22:64). De Heer kon gemakkelijk hun namen noemen

(wat zou hen dat verrast hebben!), maar andermaal bleef Hij zwijgen en doorstond Hij eervol deze afschuwelijke mishandeling. Het verslag in Lukas 22:65 zegt verder: “En vele andere lasterlijke dingen zeiden zij tegen Hem”. Het is evident wie daar werkelijk schuldig was aan lastering. De Heer wist van tevoren dat zulke dingen aan Hem zouden gebeuren (Markus 10:34; Lukas 18:32)? En tegelijkertijd ontving Jezus een schandelijke behandeling van iemand, namelijk van Petrus, die Zijn vriend was (Vergelijk Lukas 22:54-62).

3) Jezus voor Kajafas en het Sanhedrin (Formele berechting bij dageraad)

De Raad of het Sanhedrin kwam samen voor nog een bijeenkomst. Wanneer vond die plaats (Markus 15:1; Mattheüs 27:1; Lukas 22:66)? “Meteen, ‘s morgens vroeg”. Jezus was die hele nacht wakker, en al die misbruiken, de slagen en het gespot zorgden daarbij voor fysieke uitputting.

De Joodse leiders wisten dat hun nachtelijke berechting onwettig was, en toen het dan dag werd veroordeelden zij Christus opnieuw, zoals zij eerder gedaan hadden (lees Lukas 22:66-71). Hun beslissing was Jezus te doden (Mattheüs 27:1). En alles wat zij nu nodig hadden was de toestemming en hulp van de Romeinse autoriteiten.

4) Jezus de eerste keer voor Pilatus

De Joden bonden Jezus en leidden Hem naar Pilatus, de Romeinse gouverneur² (Mattheüs 27:2). In Johannes 18:28 wordt ons gezegd dat deze Joden de plaats van de heidenen niet zouden binnengaan tenzij zij zouden “bezoedeld” worden. Ruikt u de hypocrisie in deze show van vroomheid? Hier zijn zij, verwickeld in de ergste misdaad ooit begaan door het menselijke ras, en zij zijn er bezorgd over dat zij zich zouden verontreinigen in het heidense rechthuis! Zij waren reeds tot het maximum verontreinigd! Hun enige hoop was aan de voeten te vallen van hun gebonden Gevangene en het uit te schreeuwen voor genade en vergiffenis. Maar dat is **de tragedie van religie**: mensen die hun verdorven hart proberen te bedekken in plaats van op te zien naar een heilige God.

Pilatus vroeg eerst naar de beschuldiging (Johannes 18:29): “Waarvan beschuldigt u deze Mens?” Zijn vraag was eerlijk, maar bemerk hoe de Joden deze vraag wilden ontwijken (zie Johannes 18:30)! Zij wisten dat hun beschuldiging van godslastering, voor Pilatus geen zorg zou wezen. Op een of andere manier moesten zij proberen Christus als een vijand van Rome af te schilderen. Dus bestond hun formele beschuldiging, overeenkomstig Lukas 23:2, uit drie aanklachten:

- 1) “Wij hebben ontdekt dat Deze het volk afvallig maakt,
- 2) en dat Hij verbiedt belasting te betalen aan de keizer,
(Vergelijk Lukas 20:19-26)
- 3) en dat Hij van Zichzelf zegt dat Hij Christus, de Koning, is”.

De eerste beschuldiging was helemaal niet specifiek. De tweede was duidelijk onwaar. Het was enkel de derde beschuldiging die van belang was voor Pilatus, want ieder die een “Koning” wilde zijn vormde een bedreiging voor het Romeinse bestuur.

Plan #1 van Pilatus

Aanvankelijk hoopte Pilatus Jezus aan de Joden te kunnen overgeven, om Hem te laten behandelen volgens hun wet (Johannes 18:31). Dit zou mogelijk geweest zijn indien de Joden niet de doodstraf hadden gevraagd. Maar waarom konden de Joden Jezus niet ter dood brengen (Johannes 18:31)? Het was hen niet geoorloofd iemand te doden. Wie alleen kon de doodstraf uitvoeren? De Romeinen. Welke methode van executie werd door de Romeinen toegepast op misdadigers (Lukas 23:33)? Kruisiging. Jezus sprak op voorhand over de manier waarop Hij zou sterven (Johannes 18:32). Vergelijk Johannes 3:14; 12:32; Mattheüs 20:19. Indien de Joden Jezus ter dood hadden kunnen bren-

² Grieks: *hegemon* (→ ons woord “hegemonie”). Het gaat om een gouverneur, heerser of bestuurder, in casu van Judea.

gen, welke methode zouden zij dan gebruikt hebben (Johannes 8:59; 10:31)? Steniging. Deze zelfde methode werd toegepast op Stefanus (Handelingen 7:58-59), en dat zelfs zonder toestemming van Rome!

Pilatus realiseerde zich dan dat hij te doen kreeg met deze ultieme straf, en dus ontbood hij Jezus in zijn paleis om hem te ondervragen over de derde aanklacht die de Joden tegen Hem deden: “U bent de Koning van de Joden?” (Lukas 23:3). Jezus antwoordde hem: “U zegt het” (Lukas 23:3; met andere woorden: “Wat u zegt is zo!”)

Johannes geeft ons de meeste informatie over dit interview in Johannes 18:33-37. De Heer maakte erg duidelijk dat Hij een Koning was (vers 37) en Hij had een Koninkrijk (vers 36), maar Hij legde ook uit dat Zijn dienaars geen strijders waren die het voor de Joden opnamen tegen Rome (vers 36). Zo’n Koning vormde geen bedreiging voor Pilatus, en dus sprak hij het verdict uit dat Hij “NIET SCHULDIG” was (Johannes 18:38).

Plan #2 van Pilatus

De Joden konden niet tevreden gesteld worden totdat Jezus op een Romeins kruis genageld werd. In hun haast noemden zij één woord dat Pilatus aan het denken zette. Lees Lukas 23:5-6 en zie sleutelwoord op dat voorkomt in vers 5: “Hij hitst het volk op”. Met dit beetje informatie kon Pilatus de Beklaagde naar een andere rechter sturen!

5) Jezus voor Herodes

Herodes de tetrarch (viervorst) was die dagen in Jeruzalem (Lukas 23:7). Waarom was Herodes zo blij om Jezus te zien (Lukas 23:8)? “Hij had al lange tijd gewenst Hem te zien”. Welke machtige wonderen deed Jezus voor zijn ogen? Geen enkele. Welke verbazingwekkende woorden zei Jezus tot deze man (Lukas 23:9)? “Hij antwoordde hem niets”. Jezus kwam niet tegemoet aan de nieuwsgierigheid van deze die Johannes de Doper had vermoord. Het enige wat Herodes met dit interview bereikte was een nieuwe vriendschap (Lukas 23:12)!

Misbruik #3

Volgens Lukas 23:11 deden Herodes’ soldaten mee aan de hoon en spot tegen de Koning, en kleedden zij Hem met een schitterend gewaad. De “vos” (het woord dat Jezus gebruikte voor Herodes; zie Lukas 13:32) had zijn plezier! Uiteindelijk zonden zij Hem naar Pilatus (Lukas 23:11).

6) Jezus een tweede keer voor Pilatus

Plan #3 van Pilatus

Natuurlijk was Pilatus niet zo blij als Herodes om Jezus terug te zien (vgl. Lukas 23:8)! Na ondervraagd te zijn door zowel Pilatus als Herodes, bleef het verdict nog steeds “NIET SCHULDIG” (Lukas 23:14-15), en dus wilde Pilatus Hem vrijlaten. Pilatus wist wie de schuldigen in feite waren (Markus 15:10; Mattheüs 27:18), en hij hoopte het volk te overtuigen dat Jezus zou vrijgelaten worden in de plaats van moordenaar Barabbas (Markus 15:6-10). Hij bood aan Hem ten onrechte te straffen vooraleer Hem los te laten (Lukas 23:16), alhoewel hij zojuist had gezegd dat Jezus onschuldig was (Lukas 23:15). Pilatus wilde dus de onschuldige pijnigen om het volk terwille te zijn! De Joden echter overtroffen Pilatus in hun goddeloze onrechtvaardigheid. Zij wilden de Onschuldige kruisigen en de schuldige moordenaar vrijlaten (Matt. 27:20-21; Handelingen 3:14-15)!

Plan #4 van Pilatus

De volgende strategie van Pilatus was Jezus ernstig te geselen, in de hoop dat de Joden medelijden zouden krijgen en dit zouden aanzien als voldoende straf, zodat Hij dan losgelaten kon worden. Dus nam hij Jezus en geselde Hem (Johannes 19:1)

Misbruik #4

Niets was verschrikkelijker dan de Romeinse gesel, behalve dan het Romeinse kruis. Beschouw het volgende:

“Zulk een geselen was een afschuwelijke foltering. De Romeinse gesel bestond uit een korte houten handgreep waarop verschillende riemen bevestigd waren, voorzien van stukjes lood of brons en met scherpe stukjes been. Deze riemen werden speciaal (niet altijd exclusief) op het slachtoffer zijn rug geslagen, naakt en gebonden. Het lichaam werd daarbij soms opengereten en verscheurd, zodanig dat diepe aders en bloedvaten, en soms zelfs ingewanden en inwendige organen, bloot kwamen te liggen. Zulk een slaan, waarvan Romeinse burgers waren uitgesloten, resulteerde dikwijls in de dood van het slachtoffer” – William Hendriksen, *John*, p. 414.

Met de kleren afgetrokken moest het slachtoffer voorover buigen over een lage pilaar, terwijl een korte handgreep met verschillende lederen riemen met scherpe objecten werd gebruikt om de rug te verscheuren. De Romeinse wet voorzag in geen beperkingen in het aantal toegediende slagen. – D. Edmond Hiebert, *Mark*, p. 384.

Een gesel is een Romeins instrument voor ernstige lichamelijke pijniging ... zo afschuwelijk was de bestraffing dat het slachtoffer gewoonlijk in zwijm viel en niet zelden stierf. – *International Standard Bible Encyclopaedia*, Vol. IV, p. 2704 (“Scourge”).

Vergelijk Psalm 129:3: “Ploegers hebben op mijn rug geploegd, zij hebben lange voren getrokken”. Dat Jezus werd gegeseld kan een verklaring zijn waarom Hij niet in staat was Zijn kruis te dragen tot op Golgotha.

Jesaja 53:5 wordt dikwijls gezien als een verwijzing naar de geseling van Jezus door de Romeinen. Het zegt: “door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen”. Het is echter beter dit vers te zien als verwijzing naar de verschrikkelijke bestraffing die Christus droeg van de hand van God de Vader toen Hij onze zonden droeg in Zijn eigen lichaam op het kruis.

De grote nadruk in Jesaja 53 ligt niet zozeer op wat de Romeinen deden maar op wat God de Vader deed aan Jezus. Hij werd “van God geslagen en verdrukt” (vers 4), niettegenstaande wij weten dat bij Zijn berechtingen Hij gefolterd werd door de Romeinen. Alhoewel Hij in zekere zin verbrijzeld werd door de Romeinen, benadrukt Jesaja 53 dat Hij verbrijzeld werd door “de HEERE” (vers 10). De nadruk in Jesaja 53 ligt op wat GOD deed aan Hem - zie vers 6: “de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheden op Hem doen aanlopen”. Jesaja 53:5 zegt over de Messias: “om onze overtredingen is Hij verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld”. De duidelijke leer van de Bijbel is dat Christus de straf droeg voor onze zonden toen Hij stierf op het kruis. Zie 1 Petrus 2:24 - “Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout”. Het is in dezelfde context dat het laatste deel van vers 5 zegt: “door Zijn striemen is ons genezing geworden”, verwijzend naar de bestraffing die op Hem kwam door de Vader toen Hij gestraft werd als onze Plaatsvervanger.

Dit wordt verder bevestigd door 1 Petrus 2:24 waar Jesaja's frase “Door Zijn striemen bent u genezen” door Petrus wordt geciteerd. Dit zelfde vers maakt duidelijk dat het was **op het hout** (kruis) dat Hij onze zonden droeg in Zijn eigen lichaam. Dus concluderen wij dat de striemen in Jesaja 53:5 de slagen waren van God de Vader toen Jezus stierf voor onze zonden en niet zozeer de slagen die Jezus ontving van de hand van de Romeinen vóór het kruis.

William Kelly zei het op deze manier: Wanneer gezegd wordt “door Zijn striemen is ons genezing geworden”, is het dan geloofwaardig dat een heilige zou geloven dat dit verwijst naar Zijn geseling door de soldaten? Deze beelden die zoveel voorkomen in Jesaja 53 drukken niet louter uit wat de mens Jezus aandeed, maar wat Hij leed van de hand van Jahweh, toen Hij de onrechtvaardigheid van de zijnen op de afgewezen Messias legde ... Het behaagde Jahweh Hem te verbrijzelen, het is Hij die Hem smarten aandeed, en het was voor de overtredingen van Zijn volk dat Hij geslagen werd. Hij droeg de zonden van velen. [William Kelly's “The Day of Atonement. Leviticus 16”, zoals gevonden in R.A. Huebner's publicatie: *Thy Precepts*, Vol. 14, #4, juli/aug. 1999, p. 123].

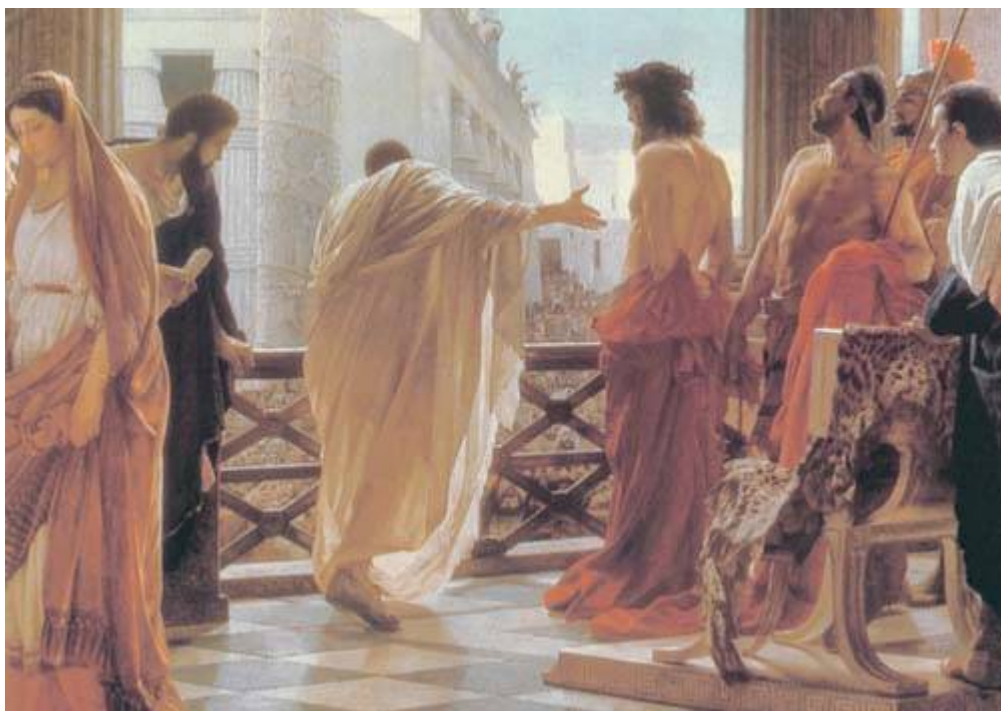
Misbruik #5

Voor de Romeinse soldaten was geselen niet genoeg. Beschouw wat zij allemaal deden:

- 1) **Zij kleedden Hem:** “En zij trokken Hem een purperen mantel aan” (Markus 15:17; Mattheüs 27:28). Dit “aantrekken” over een gezeselde rug moet pijnlijk geweest zijn voor Hem.
- 2) **Zij kroonden Hem** met een kroon van doornen (Markus 15:17) en drukten die op Zijn hoofd.
- 3) **Zij gaven Hem een scepter.** Nadat zij Jezus gedwongen hadden neer te zitten, gaven zij in Zijn rechterhand een rietstok (Mattheüs 27:29), want een koning heeft een scepter.
- 4) **Zij vielen op hun knieën** voor Hem neer en bespotten Hem. De soldaten riepen daarbij: “Gegroet, Koning van de Joden!” (Mattheüs 27:29).
- 5) **Zij spuwden op Hem.** Zij daalden af tot een lager niveau dan de beesten (Mattheüs 27:30). Elke soldaat ging op zijn beurt op de knieën en spuwde in het gezicht van de eniggeboren Zoon van God.
- 6) **Zij gaven Hem klappen in het gezicht** (Johannes 19:3), hetzelfde gelaat dat de Joden herhaaldelijk geslagen en gestompt hadden, enkele uren daarvoor. Helpt ons dit Jesaja 52:14 en 53:2 te verklaren? Geven ons de schilderijen die Jezus afbeelden al stervend op het kruis het gelaat van de Redder zoals het in werkelijkheid was?
- 7) **Zij sloegen Hem.** Zij namen Hem de rietstok af en sloegen Hem daarmee op het hoofd, alsof zij wilden zeggen: “Wat een koning bent u! Een die op zijn kop krijgt met zijn eigen scepter!” En terwijl Jezus getroffen werd, dreven de doornen dieper en dieper in Zijn vlees. Dit alles deden zij bij iemand die reeds GEGEELD was! (Zie Mattheüs 27:30).

Maar vooreerst zouden wij met deze soldaten medelijden moeten hebben (zie Filippenzen 2:9-11)³. Er zal een dag komen waarin deze mannen opnieuw voor de KONING zullen staan, precies Degene die zij bespot en misbruikt hebben. Zij zullen de Koning der Koningen in het gelaat zien, met al Zijn heerlijkheid en majesteit en kracht en ontzagwekkende heiligheid. Hij zal ook hun Rechter zijn.

Nadat dit alles was volbracht, bracht Pilatus Christus voor de menigte en zei: “Zie, de Mens” (Johannes 19:5).

Ecce homo! - Zie de mens!⁴ - Joh. 19:5

De overpriesters antwoordden: wij hebben geen koning dan de keizer! Joh. 19:5, 15

Maar toen de Joden de geslagen en mishandelde Jezus zagen, hadden zij geen medelijden (Johannes 19:6). Zij wilden Hem enkel **aan het kruis** zien. Zij wilden BLOED! Welke misdaad had Hij be-

³ Zie ook Hebreëen 10:31.

⁴ Grieks: *ho antropos*. Latijn: *ecce homo*.

gaan? “Want Hij heeft Zichzelf Gods Zoon gemaakt” (Johannes 19:7). Hij beweerde de Zoon van God te zijn.

Alle pogingen van Pilatus om Jezus vrij te laten faalden (lees Johannes 19:8-16). Tenslotte, in zijn zwakheid en lafhartigheid, was alles wat hij kon doen zijn handen wassen (Mattheüs 27:24) en Hem overleveren om gekruisigd te worden. Wie droeg de volle verantwoordelijkheid voor deze MISDAAD ALLER MISDADEN (Mattheüs 27:25)? “**al het volk** antwoordde en zei: Zijn bloed kome over ons, en over onze kinderen!”

“Zijn bloed kome over ons, en over onze kinderen!” - Mattheüs 27:25
De belegering van Jeruzalem door generaal Titus in 66-70 n.C.

Veertig jaar later stierven meer dan een miljoen Joden in de straten van Jeruzalem (70 n.C.). Pilatus werd door de massa gedwongen iets te doen waarvan hij wist dat het fout was, en geen water kon zijn handen zuiver wassen. De zonde van Pilatus was bijzonder groot! De zonde van de Joodse leiders was echter **groter** (Johannes 19:11).

* * * * *

Leg na deze studie even uit wat u geleerd hebt over volgende dingen:

1. De afschuwelijke verdorvenheid van de mens.
2. De absolute zondeloosheid en onschuld van Christus.
3. De genade en liefde van God.
4. De nederigheid van Christus (Filippenzen 2:8).
5. Het verschil tussen de eerste en de tweede komst van Christus (vergelijk Mattheüs 26:64).
6. Het lijden van Christus (Hij leed al zoveel vooraf, wat moet het kruis dan geweest zijn?).
7. De juiste reactie wanneer men valselijk beschuldigd of onterecht bespot wordt (vergelijk de eerste brief van Petrus).

Leer verder:

☞ Over Barabbas: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Barabbas.pdf>.

☞ Over de Regeerders in de tijd van Jezus: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/NT-regeerders.pdf>.